

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. H.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2016, čj. DSH/7171/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 1. 2018, čj. 17 A 121/2016-43,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

[1] Městský úřad Domažlice shledal žalobce v rozhodnutí ze dne 12. 2. 2016 vinným ze spáchání přestupku (překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci nejméně o 27 km/h). Dne 26. 2. 2016 podal žalobcův zástupce pan Ing. M. J. vyjádření k podkladům rozhodnutí. Dne 31. 5. 2016 pak žalobcův zástupce podal blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Dne 11. 7. 2016 městský úřad obdržel odvolání zaslané žalobcem, které bylo datováno ke dni 14. 3. 2016. V tento den je žalobce údajně předal v Argentině k přepravě. Žalovaný však nepovažoval za věrohodné žalobcovo tvrzení, že odvolání zaslal z Argentiny. Proto odvolání zaslané jak žalobcem, tak jeho zástupcem, zamítl jako opožděné. Žalobce nesouhlasil s tím, že jeho odvolání bylo opožděné, a podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu. Krajský soud se ztotožnil se závěry žalovaného a žalobu zamítl.

II. Shrnutí kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Považuje rozsudek za nepřezkoumatelný, protože neobsahuje žádné vlastní úvahy soudu ani v něm nejsou vypořádány argumenty uvedené v žalobě. Stěžovatel označil za nepřezkoumatelné také odkazy na rozsudky, o něž soud opřel své rozhodnutí. Z napadeného rozsudku totiž neplyne, proč jsou citované rozsudky NSS (ze dne 12. 2. 2014, čj. 5 As 126/2011-77, a ze dne 11. 8. 2016, čj. 10 As 129/2016-31) použitelné i v nyní rozhodované věci.

[3] Žalovaný podle stěžovatele neprokázal, že odvolání nebylo podáno v rámci odvolací lhůty v Argentině. Stěžovatel poukázal na rozsudek NSS ze dne 10. 9. 2015, čj. 4 As 164/2015-39, v němž Česká pošta měla pochybnosti o skutečném datu podání zásilky, ale nebyla schopna prokázat okolnosti tohoto podání. Stěžovatel se rovněž domnívá, že na jeho věc lze analogicky vztáhnout závěry rozsudku NSS ze dne 26. 1. 2017, čj. 9 As 99/2016-40. Podle tohoto rozsudku je soud povinen jednoznačně prokázat, že byl návrh podán opožděně, pokud jej chce odmítnout pro opožděnost. Stěžovatel nesouhlasí ani s tím, jak se krajský soud vypořádal s námitkou, že podání ze dne 26. 2. 2016 mělo být považováno za odvolání. Odůvodnění krajského soudu není přezkoumatelné, krom toho se mělo na toto podání nahlížet jako na odvolání v materiálním smyslu.

[4] Žalovaný neshledává rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelným. Z rozsudku je podle něj zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek. Zároveň žalovaný odkázal na judikaturu NSS, podle níž soud nemusí reagovat na každou dílčí námitku a tu obsáhle vypořádat. To, že se do určité míry argumenty soudu a žalovaného překrývají, není nijak překvapující, neboť oba orgány dospěly ke stejným závěrům. Žalovaný se domnívá, že na tuto věc nedopadá rozsudek NSS ve věci 4 As 164/2015, ale spíše rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, čj. 1 As 16/2015-30. Oproti věci 4 As 164/2015 nevznikly žalovanému pochybnosti o datu odeslání zásilky pouze na základě neobvyklé prodlevy při doručování, ale také kvůli dalším okolnostem (nedostatečná poštovní známka, žalobcova pracovní neschopnost apod.). Proto je přiléhavější rozsudek ve věci 1 As 16/2015, podle kterého i odvolání včas předané v zahraničí k poštovní přepravě může být posouzeno jako opožděné, pokud takové jednání vykazuje rysy zneužití práva.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] NSS se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Není pravda, že se krajský soud nezabýval stěžovatelovými námitkami a pouze převzal argumentaci žalovaného. Krajský soud se vyjádřil ke všem stěžejním žalobním námitkám a z rozhodnutí je patrné, jaké byly důvody zamítnutí žaloby. Stěžovatel navíc namítá nepřezkoumatelnost jen velmi obecně a neříká konkrétně, s jakými skutkovými či právními otázkami se podle něj krajský soud navzdory žalobním námitkám nevypořádal. NSS proto považuje tuto námitku za nedůvodnou.

pokračování

[7] Dále se NSS zabýval námitkou, že stěžovatelovo odvolání nebylo opožděné. Z § 83 odst. 1 správního řádu plyne, že *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.* Podle § 40 odst. 2 správního řádu *se v pochybnostech lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak*.

[8] Ze spisu vyplynulo, že rozhodnutí, kterým městský úřad shledal stěžovatele vinným ze spáchání přestupku, bylo stěžovatelovu zástupci doručeno do datové schránky prostřednictvím fikce doručení dne 26. 2. 2016. Patnáctidenní lhůta k podání odvolání proti tomuto rozhodnutí tedy uplynula dne 14. 3. 2016. O tom, že odvolání podal stěžovatelův zástupce dne 31. 5. 2016 opožděně, již není v řízení o kasační stížnosti sporu. Spor však trvá ohledně odvolání, které žalobce podal údajně dne 14. 3. 2016 v Argentině (viz razítko na obálce na č. l. 48 správního spisu) a které městský úřad obdržel dne 11. 7. 2016 (doručenka na č. l. 48 správního spisu). Je pravda, že pokud by pochybnosti ohledně data odeslání odvolání vyplývaly pouze z velké prodlevy mezi odesláním a dojitím zásilky, pak by bylo třeba důkladněji zkoumat, zda odvolání není včasné. V tomto případě však zdaleka nešlo o jedinou nesrovnalost týkající se podaného odvolání. I proto nelze přehlížet, že doručování odvolání údajně trvalo téměř čtyři měsíce, přestože z vyjádření České pošty (na č. l. 69 správního spisu) vyplývá, že doba doručování z Argentiny do České republiky se pohybuje v řádu dní.

[9] Pochybnosti budí rovněž skutečnost, že podle České pošty byla písemnost zasílaná z Argentiny opatřena poštovní známkou zcela nedostatečné hodnoty (10 $ místo 55 $). Jak správně poznamenal krajský soud, je také zarážející, že stěžovatel nezaslal odvolání doporučeně. U obyčejné poštovní zásilky totiž nelze s určitostí zjistit, kdy byla odeslána z Argentiny a kdy byla dodána do České republiky. Pravdivost stěžovatelových tvrzení nepodporuje ani to, že byl v době údajného odeslání odvolání z Argentiny podle informací Okresní správy sociálního zabezpečení Klatovy evidován jako dočasně práce neschopný a měl se zdržovat na adrese H. 6, P.. Nadto již 17. 3. 2016 spáchal podle informací Policie ČR další přestupek při řízení motorového vozidla (viz odpověď na žádost o pověsti na č. l. 62 správního spisu). Vzhledem k těmto okolnostem nutně vyvstává otázka, zda mohl být stěžovatel dne 14. 3. 2016 v Argentině. Navíc o stěžovatelově zástupci Ing. J. je soudu z jiných řízení (např. ve věci 1 As 16/2015) známo, že argumentuje podáním odvolání v cizích zemích ve snaze znesnadnit řízení ve věcech spáchaných přestupků. Soud takové jednání již označil za obstrukční.

[10] NSS souhlasí s krajským soudem, že se na tuto věc uplatní závěry rozsudku NSS ze 12. 2. 2014, čj. 5 As 126/2011-77, nebo přesněji řečeno závěry usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011-68, které pak tříčlenný senát už jen citoval: „*Tvrdil-li žalobce prostřednictvím svého zmocněnce určité skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel krajně nepravděpodobné, nenabízí k nim žádný rozumný důkaz a ani správní orgán takový důkaz není s to opatřit, lze dospět na základě toho, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení.*“ V kontextu všech výše uvedených okolností se stěžovatelova tvrzení jeví jako velmi nevěrohodná; stěžovatel se patrně svým obstrukčním jednáním pouze snažil vyhnout následkům uplynutí lhůty k podání odvolání.

Tak jako ve věci 1 As 16/2015 nelze takovému jednání přiznat právní ochranu a jen proto, že nebyl se stoprocentní jistotou prokázán opak, bez dalšího konstatovat, že odvolání bylo včasné. Ať už bylo odvolání podáno v České republice či v Argentině, jde o zneužití práva, které nepožívá právní ochrany, a to ani tehdy, pokud by formálně byly splněny všechny zákonné podmínky k podání odvolání (srov. bod 26 rozsudku ve věci 1 As 16/2015, nebo dále k institutu zákazu zneužití práva srov. rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004 - 48, č. 869/2006 Sb. NSS). NSS proto neshledal ani tuto námitku důvodnou.

[11] NSS posoudil také námitku, podle níž mělo být vyjádření k podkladům ze dne 26. 2. 2016 vyhodnoceno ve prospěch stěžovatele jako odvolání. NSS se při posuzování této námitky zcela shoduje s krajským soudem, který toto podání kvalifikoval jako opožděné vyjádření k podkladům rozhodnutí, a rovněž poukazuje na rozsudek NSS ve věci 10 As 129/2016, v němž se soud podrobně vyjádřil k typově stejné námitce. Z podání, které bylo doručeno městskému úřadu 44 minut předtím, než bylo stěžovateli doručeno rozhodnutí městského úřadu, nijak neplyne, že by se jím stěžovatel (resp. jeho zástupce) zamýšlel odvolat proti uvedenému rozhodnutí (viz č. l. 35-37 správního spisu). Podání bylo nejen označeno jako vyjádření k podkladům rozhodnutí, ale také materiálně odpovídá tomuto označení. Nijak totiž se závěry rozhodnutí nepolemizuje, ale spíše se v tomto podání vyjadřuje k důkazům, které měly být použity k prokázání stěžovatelova přestupku. Ani tato námitka proto není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Stěžovatelovy námitky nebyly důvodné, NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[13] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu